

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, 01104 Vilnius,
mob. tel. 8 600 38 904, el. p. rastine@tm.lt, <https://tm.lrv.lt>.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų
ministerijai

2022-06- Nr.
Į 2022-05-18 Nr. (25.3-05Mr)-3-2082

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO PROJEKTO

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, pagal kompetenciją išnaginėjusi derinimui pateiktą [Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Kurortų ir kurortinių teritorijų darnaus vystymo įstatymo projekto Nr. XIVP-485“ projektą](#) (toliau – Nutarimo projektas), kuriame formuluojama pozicija iš esmės pritarti Lietuvos Respublikos kurortų ir kurortinių teritorijų darnaus vystymo įstatymo projektui Nr. XIVP-485 (toliau – Įstatymo projektas), Įstatymo projekto rengėjams pateikiant Nutarimo projekte nurodytus pasiūlymus, teikia šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Įstatymo projekto 2 straipsnio 1 dalyje, 4 straipsnio 7 dalies 1 punkte bei 19 straipsnio 1 dalies 3 punkte vartojamas terminas „poilsiautojas“, tačiau nepateikiama jo sąvoka. Įstatymo projekto 2 straipsnio 6 punkte įvedama „lankytojo“ sąvoka, kuri naudojama 4 straipsnio 7 dalies 1 punkte, 8 straipsnio 6 dalies 2 punkte, taip pat 8 straipsnio 7 dalyje. Įstatymo projekto 4 straipsnio 7 dalies 1 punkte, 8 straipsnio 6 dalies 1 punkte ir 8 straipsnio 7 dalyje taip pat naudojama „turisto“ formuluotė. Atkreiptinas dėmesys, kad Lietuvos Respublikos turizmo įstatymo 2 straipsnio 19 dalyje pateikiama tik „turisto“ sąvoka, tačiau Įstatymo projekte naudojant ir poilsiautojo, lankytojo formuluotes lieka neaiškus skirtumas tarp šių naudojamų sąvokų. Todėl siūlytina Įstatymo projekte arba apibrėžti likusią neapibrėžtą „poilsiautojo“ sąvoką, arba įvertinti galimybę sąvokas suvienodinti (įvertinant galimybę naudoti Turizmo įstatyme jau įvestą „turisto“ sąvoką).

2. Sąvokos „kurortas“ bei „kurortinė teritorija“ jau yra apibrėžtos Turizmo įstatymo 2 straipsnio 15 ir 16 dalyse, kurių turinys iš esmės identiškas Įstatymo projekte pateiktoms sąvokoms. Todėl Nutarimo projektas tikslintinas siūlant Įstatymo projekte naujų kurorto bei kurortinės teritorijos sąvokų neįvesti ir naudoti esančias Turizmo įstatyme. Visgi, jei siekiama šias sąvokas perkelti iš Turizmo įstatymo, kartu turėtų būti teikiamas ir Turizmo įstatymo pakeitimo projektas.

3. Nutarimo projekto 4 punkte dėl kurortologinių tyrimų skatinimo ir atlikimo nurodoma, kad esamas teisinis reguliavimas nustato galimybę ir dabar atlikti šiuos tyrimus, todėl jiems atlikti nėra būtina steigti naują įstaigą, kurios pagrindinis tikslas yra kurortologinių tyrimų atlikimo skatinimas ir atlikimas. Visgi siūlytina Nutarimo projektą papildyti, kad nusprendus steigti Nacionalinį kurortologijos centrą, Įstatymo projektas dėl šios biudžetinės įstaigos steigimo tikslintinas. Įstatymo projekto 5 straipsnio 1 dalyje siūloma nustatyti, kad Nacionalinis kurortologijos centras yra biudžetinė įstaiga, kurios steigėja yra Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerija, nors pagal Lietuvos Respublikos biudžetinių įstaigų įstatymo

5 straipsnio 2 dalį biudžetinės įstaigos steigiamos tik įstatymu arba Vyriausybės nutarimu, kuriuose, vadovaujantis Biudžetinių įstaigų įstatymo 5 straipsnio 4 dalies 1-3 punktais, turi būti nurodyti biudžetinės įstaigos pavadinimas ir buveinė, biudžetinės įstaigos steigimo tikslas ir biudžetinės įstaigos savininko teisės ir pareigas įgyvendinanti institucija. Todėl Nutarimo projekte turėtų būti arba siūloma atitinkamai tikslinti Įstatymo projektą, arba atsisakant Įstatymo projekto 4 straipsnio 2 dalies 5 punkto bei 5 straipsnio 1 dalies nuostatų, taip pat tikslinant Įstatymo projekto 2 straipsnio 7 dalį, siūloma steigti biudžetinę įstaigą Vyriausybės nutarimu, jame kartu nurodant, kad Ekonomikos ir inovacijų ministerija įgyvendina biudžetinės įstaigos Nacionalinis kurortologijos centro savininko teisės ir pareigas.

4. Siūlytina įvertinti, ar Nutarimo projekte neturėtų būti atkreiptas dėmesys į tai, jog Įstatymo projekto 6 straipsnis, kuriame siūloma nustatyti, kad bendriesiems kurortų ir kurortinių teritorijų interesams valstybės valdžios ir valdymo institucijose bei tarptautinėse organizacijose atstovauja Lietuvos kurortų asociacija, yra kvestionuotinas. Pažymėtina, jog pagal Lietuvos Respublikos asociacijų įstatymo 2 straipsnio 1 dalį, asociacijos tikslas yra koordinuoti asociacijos narių veiklą, atstovauti asociacijos narių interesams ir juos ginti ar tenkinti kitus viešuosius interesus. Vadovaujantis siūlomu reguliavimu, naujas teritorijas pripažinus kurortais ar kurortinėmis teritorijomis, savivaldybės, kuriose yra šios teritorijos, turėtų tapti šios asociacijos narėmis, nors vadovaujantis Asociacijų įstatymu juos galėtų atstovauti ir kita, pavyzdžiui, naujai įsteigta, asociacija.

5. Įstatymo projekto 8 straipsnio 9 dalyje vartojama formuluotė „privati partnerystė“ nėra apibrėžta, todėl nėra aiški. Siekiant užtikrinti Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 6 ir 7 dalyse įtvirtintų aiškumo ir sistemiškumo principų laikymąsi, siūlytina Įstatymo projekto 8 straipsnio 9 dalyje naudoti Lietuvos Respublikos investicijų įstatymo 2 straipsnio 15 dalyje pateikiamą „viešojo ir privataus sektorių partnerystės“ sąvoką (atitinkamai, vadovaujantis Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų, patvirtintų Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2013 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr. 1R-298 „Dėl Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų patvirtinimo“, 35 punktu, siūlytina tikslinti ir Įstatymo projekto 2 straipsnio 11 dalį).

6. Įstatymo projekto 19 straipsnio 1 dalies 2 punktu siūloma suteikti teisę savivaldybių institucijoms disponuoti žemės sklypais, esančiais rekreacinėse teritorijose, tačiau iš Įstatymo projekto nuostatų nėra aišku, ar savivaldybės institucijoms būtų suteikta teisė disponuoti tik savivaldybei nuosavybės teise priklausančiais žemės sklypais, ar ir valstybei, dėl to siūlytina šią nuostatą tikslinti. Be to, vadovaujantis Lietuvos Respublikos žemės įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 2 punktu, savivaldybės, ne savivaldybių institucijos, yra joms Vyriausybės nutarimais įstatyme nurodytoms reikmėms perduotos valstybinės žemės patikėtiniais.

7. Įstatymo projekto 19 straipsnio 1 dalies 7 punktu siūloma numatyti, jog savivaldybių institucijos jų tvirtinamuose ūkinės veiklos reguliavimo apsaugos reglamentuose, nustatytų draudžiamas ūkinės veiklos rūšis bei ūkinės veiklos ribojimus kurortuose ir kurortinėse teritorijose. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas yra pažymėjęs, kad nustatyti esminės ūkinės veiklos sąlygas, draudimus ir ribojimus, darančius esminį poveikį ūkinei veiklai, pagal Lietuvos Respublikos Konstituciją galima tik įstatymu (Konstitucinio Teismo 2006 m. gegužės 31 d., 2008 m. kovo 15 d. nutarimai). Atsižvelgus į tai, siūlytina papildyti Nutarimo projektą nuostata, jog turėtų būti įvertinta ir ši aplinkybė.

8. Įstatymo projekto 23 straipsnio 2 bei 3 dalyse siūloma nustatyti, kad finansų ministras bei Vyriausybė turi parengti bei Seimui pateikti reikalingų įstatymų pakeitimų projektus. Nutarimo projekto 6.2 papunktyje nurodoma, kad pagal Lietuvos Respublikos Seimo statuto 135 straipsnio 5 dalį, kartu su Įstatymo projektu turi būti teikiami kiti Seimo priimamų teisės aktų projektai dėl galiojančių teisės aktų pakeitimo ar pripažinimo netekusiais galios, kuriuos būtina priimti, priėmus teikiamą projektą. Todėl Nutarimo projekte turėtų būti ne tik pažymima, kad nesant viso keičiamų įstatymų paketo yra sudėtinga kompleksiskai ir visapusiškai įvertinti ir

Įstatymo projekto nuostatas, bet ir aiškiai nurodoma, jog atsižvelgiant į tai, ir, siekiant visapusiško siūlomo nustatyti naujo teisinio reguliavimo vertinimo, kartu su teikiamu Įstatymo projektu įstatymo rengėjai turėtų pateikti ir Įstatymo projekto 23 straipsnio 2 ir 3 dalyse bei aiškinamajame rašte nurodytų įstatymų pakeitimų projektus.

Teisingumo ministrė

Ewelina Dobrowolska

Viltė Smalakytė, 8 (671) 90701, el. p. vilte.smalakyte@tm.lt